

MĂRTURISIREA DE CREDINȚĂ

Doctrina Adunării „Vestea Bună”

Casa de rugăciune „Vestea Bună”

– Creștini după Evanghelie –

INTRODUCERE

Orice creștin adevărat (născut din nou) trebuie să știe în cine crede și ce anume crede. Noul Testament accentuează în mod deosebit necesitatea absolută a unei învățături sănătoase care să așeze „credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna” (Iuda, 3). Obligația crucială a Bisericii creștine este de a-și purifica și eleva concepția despre Dumnezeu până va ajunge să fie iarși vrednică de El și de ea însăși. Acest deziderat trebuie să dețină primul loc în viața Bisericii pentru că numai astfel se poate opune și stăvili valul doctrinei umaniste care amenință să ștergă toate principiile creștine.

Facem cel mai mare și mai nobil serviciu posibil generațiilor viitoare de creștini dacă lășăm în urma noastră limpede și neștirbită acea nobilă concepție despre Dumnezeu pe care am primit-o din Sfânta Scriptură. Numai doctrina sănătoasă (1 Timotei 1:3, 10; 4:16; 2 Timotei 1:13, 2:15, 3:16-17, 4:2; Tit 1:9-11; 2:1) poate asigura sănătatea spirituală a Bisericii (Efeseni 4:14-15) în întunericul apostaziei spirituale, Biblia fiind unica sursă a adevărului absolut pentru creștini. (Ps. 119:105; Ioan 17:17).

În cele ce urmează vă prezentăm mărturisirea de credință sau de doctrină a Bisericii Creștine „Vestea Bună”.

I. Sfânta Scriptură

Noi credem și mărturisim că:

- Biblia, care cuprinde cele 66 de cărți, este revelația specială lui Dumnezeu dată omului prin Duhul Sfânt, constituie cuvântul prenar (inspirat în egală măsură în toate părțile lui) al lui Dumnezeu (1 Cor. 2:7-16; 2 Petru 1:20-21; 2 Tim. 3:15-16)
- Biblia este o revelație obiectivă, propozițională (alcătuită din propoziții – declarații informative) (1 Cor. 2:13; 1 Tes. 2:13), inspirată de Dumnezeu (2 Tim. 3:15-16), absolut incrantă (fără greșală) în manuscrisele originale și infailibilă (care nu poate greși).

Biserica Creștină După Evnaghelie ”VESTEA BUNĂ ” Iași

Str. Dr.Victor Babeș nr.3

Telefon: 0232 – 235966

www.vesteabunaiasi.ro

- Biblia este singura autoritate finală în materie de doctrină (credință) și practică (Matei 5:18; 24:35; Ioan 10:35; 16:12-13; 17:17; 1 Cor. 2:13; 3:15-17; Evrei 4:12; 2 Petru 1:20-21).
- Deși pot exista mai multe aplicații ale unui text biblic, nu există decât o singură interpretare. Pentru înțelegerea Scripturii este nevoie de un studiu serios, aprofundat, zilnic și folosind metode corecte de interpretare biblică (studiu lexical-gramatical, istoric și contextual), însoțit de post, rugăciuni și luminarea Spiritului Sfânt (Ioan 7:17; 16:12-15; 1 Cor. 2:7-16; 1 Ioan 2:20,27). Este marele privilegiu al creștinilor de a afla adevărul (Ioan 8:32) și în egală măsură marea responsabilitate de a aplica în viață adevărul revelat în Sfânta Scriptură.
- Biblia este revelația finală a lui Dumnezeu și nimeni nu are dreptul să adauge sau să scoată ceva din ea fără să suporte consecințele cumplite cuprinse în ea (Apoc. 22:18-19; Exod 20:1-17; Deut 4:2; 12:32; 29:1; 31:24; Prov. 30:6; Ier. 36:27-28).

II. Dumnezeu

Noi credem:

- că există un singur Dumnezeu veșnic, viu și adevărat (Deut. 6:4; Isaia 45:5-7; 1 Cor. 8:4; Efeseni 4:6), Spirit infinit, personal și suveran, Creatorul și Susținătorul universului, care este și omnipotent (Ioan 4:24; Ps. 139:1-12; Isaia 40:12-31; 46:10; Fapte 2:32; 4:10).
- în Dumnezeu unic, care este imuabil, există în trei Persoane distincte, dar de aceeași esență – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – care sunt co-eterne, co-egale și care lucrează în armonie desăvârșită la împlinirea planului Său veșnic (Maleahi 3:6; Evrei 13:8; Ioan 1:1; Matei 28:19; 2 Cor. 13:14; Efeseni 1:1-14; Ieremia 1:12; Isaia 46:10-11).
- că Dumnezeu este infinit în sfințenie, dragoste, credincioșie, dreptate și bunătate și că prezența Lui arată o măreție și slavă care nu pot fi exprimate în cuvinte și astfel, El este singurul vrednic de toată închinarea, dragostea, adorarea și încrederea noastră (Isaia 6:1-17; 57:15; Exod. 15:11; Ioan 3:16; Romani 5:5,8; 1 Ioan 4:8,16; Efeseni 2:4; Romani 2:4; Fapte 17:31; 2 Tim. 2:13).

A. Dumnezeu Tatăl

Noi credem și mărturisim că:

- Dumnezeu Tatăl, prima Persoană a Trinității, decretează și poruncește toate lucrurile după planul Său înțelept, potrivit cu voia și scopul Său sfânt (Ps. 145:8-9; 135:6; 1 Cor. 8:6; Efeseni 1:9). Decretele au ca scop slava lui Dumnezeu, au fost stabilite înainte de întemeierea lumii și privesc controlul Său suveran asupra tuturor lucrurilor, domeniilor și evenimentelor din univers (Gen. 2:18; Iov 14:5; Ps. 2; 33:6-11; Zahara 14; Fapte 17:26,31; Romani 8:28; Efeseni 1:3-12; 2 Tes. 2:7; 2 Tim. 2:9).
- Dumnezeu Tatăl este Creatorul tuturor lucrurilor (Gen. 1:1-31; Efes. 3:9). Ca singur Stăpân absolut și atotputernic al universului, El este suveran în creație, răscumpărare

Biserica Creștină După Evnaghelie ”VESTEA BUNĂ ” Iași

Str. Dr. Victor Babeș nr.3

Telefon: 0232 – 235966

www.vesteabunaiasi.ro

și providență (Ps. 103:19; Efes. 1:3-6; Rom. 11:36). În cadrul Trinității există o subordonare de ordine, și nu de esență (Ioan 1:1; 10:29-30; 14:6,9; 2 Cor. 5:19).

Calitatea Sa de Tată se referă atât la titlul Său în cadrul Trinității, cât și la relația Lui cu omenirea. Ca și Creator, El este Tatăl tuturor oamenilor (Ef. 4:6), dar ca Tată spiritual, numai pentru cei credincioși (Rom. 8:14-16; 2 Cor. 6:18; Efeseni 1:11-12; Ieremia 1:12). El a hotărât pentru propria Sa glorie toate lucrările care se petrec. El susține, conduce și stăpânește orice creatură și eveniment (1 Cron. 29:11-12; Matei 6:26; Ps. 104:27-30). Dumnezeu Tatăl nu este autorul păcatului (Habacuc 1:13; Ioan 8:38-47) și nici nu ispitește pe nimeni să păcătuiască (Iacov 1:13), dar omul este răspunzător pentru păcat înaintea lui Dumnezeu, pentru ca El judecă fără părtinire (1 Petru 1:17-19). El a ales credincioșii pentru mântuire înainte de întemeierea lumii (Efes. 1:4-5; 2 Tim. 1:9) pentru că este un Tată nemărginit în iubire, îndurare și milă și dorește „ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului” (1 Tim. 2:4; 2 Petru 3:9). Toți cei care vin la El prin Isus Cristos devin copiii Lui spirituali (Ioan 1:12; Galateni 4:5; Evrei 12:5-9).

B. Dumnezeu Fiul

Noi credem:

- că Isus Cristos, a doua Persoană a Trinității, are toate atributele divine și astfel El este co-egal, co-etern și de aceeași esență cu Tatăl (Ioan 1:1; 10:30; 14:9).
- că Dumnezeu Tatăl a creat universul și tot ceea ce este în el prin Fiul Său, Isus Cristos „care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui” (Ioan 1:3; Col. 1:15-17; Evr. 1:2-3).
- în Nașterea Sa miraculoasă din fecioara Maria (Isaia 7:14; Matei 1:23,25; Luca 1:26-35), dar fără păcat.
- că Isus Cristos reprezintă natura omenească și cea divină într-o unitate indivizibilă (Mica 5:2; Ioan 5:23; 14:9-10; Col. 2:9).
- că în întruparea Sa, Isus Cristos nu încetat niciodată să fie Dumnezeu, cu toate că S-a limitat în manifestarea atributelor Sale divine și a luat chip de rob pentru a face voia Tatălui (Filipeni 2:5-8).
- că scopul întrupării Domnului Isus Cristos a fost acela de a-L revela pe Dumnezeu, (Ioan 1:14; 14:9) de a ridica păcatul lumii (Ioan 1:29; 1 Petru 1:18-20; 2 Cor. 5:19-21) și de a instaura și conduce Împărăția lui Dumnezeu (Isaia 9:6-7).
- că prin lucrarea Sa desăvârșită pe cruce, orice păcătos care crede în jertfa Sa răscumpărătoare este eliberat de pedeapsa, de consecința, de puterea și într-o zi de însăși prezența păcatului; el este declarat neprihănit (drept), primește viața veșnică și este adoptat în familia lui Dumnezeu (Romani 3:24-26; 5:8-9; 1 Petru 2:23-24; 3:18).
- că îndreptățirea noastră este asigurată prin învierea fizică a Domnului Isus Cristos; acum El stă la dreapta Tatălui și mijlocește ca Avocat (Apărător) și Mare Preot pentru noi (Matei 28:6; Luca 24:38-39; Fapte 20:30-31; Romani 4:25; 8:34; Evrei 7:25-27).
- că prin învierea din morți a Domnului Isus Cristos, Dumnezeu a confirmat dumnezeirea Fiului Său și prin aceasta a arătat că Dumnezeu a acceptat lucrarea de ispășire a lui Cristos pe cruce; învierea în trup a Domnului Isus este de asemenea,

Biserica Creștină După Evnaghelie "VESTEA BUNĂ" Iași

Str. Dr. Victor Babeș nr.3

Telefon: 0232 – 235966

www.vesteabunaiasi.ro

garanția unei învieri viitoare pentru toți credincioșii (Ioan 5:26-29; 14:19; Romani 4:25; 6:5-10; 1 Cor. 15:20,23).

- că Domnul Isus Cristos este Cel prin care Dumnezeu va judeca întreaga lume (Ioan 5:22-23):
 - a) Credincioșii din Biserica Sa (1 Cor. 3:10-15; 2 Cor. 5:10; Rom. 14:10-12).
 - b) Cei în viață la revenirea Sa în slavă (Matei 25:31-46).
 - c) Cei necredincioși, la Marele Tron Alb (Apoc. 20:11-15).
- că în calitate de Singur Mijlocitor între Dumnezeu și om (1 Tim. 2:5), Cap al Bisericii care e trupul Său (Efeseni 1:22; 5:23; Col. 1:18) și Împărat al Lumii, va domni pe tronul lui David (Isaia 9:6-7; Luca 1:31-33; 2 Samuel 7:12-16; Ezech. 37:24-28), El este Judecătorul unic al tuturor celor care nu au crezut în El și nu L-au acceptat ca Mântuitor și Domn (Matei 25:14-46; Fapte 17:30-31; Apoc. 20:11-15).

C. Dumnezeu Duhul Sfânt (Spiritul Sfânt)

Noi credem și mărturisim că:

- Duhul Sfânt, cea de a treia Persoană a Trinității, este co-egală, co-eternă și de aceeași esență cu Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul (Ier. 31:31-34; Mat. 18:19; Fapte 5:3-4; 28:25-26; 1 Cor. 12:4-6; 2 Cor. 13:14; Evr. 10:5-17). Duhul Sfânt este numit Mângâietorul și acest nume este folosit atât pentru Duhul Sfânt (Ioan 14:16,26; 15:26; 16:7), cât și pentru Cristos (Ioan 14:16; 1 Ioan 2:1). Are cele trei elemente ale personalității: intelect (1 Cor. 2:11), sentimente (Rom. 8:26-27; 15:30) și voință (1 Cor. 12:11).
- Duhul Sfânt are atributele divinității. El este etern (Evr. 9:14), omniscent (1 Cor. 2:10-11; Ioan 14:26; 16:12-13), omniprezent (Ps. 139:7-10) și omnipotent (Luca 1:35; Romani 15:13). El este implicat în creație (Gen. 1:2; Iov 33:4; Ps. 104:30), în întruparea Fiului lui Dumnezeu (Matei 1:18; Luca 1:35), în inspirarea Scripturilor (2 Petru 1:20-21; Fapte 1:16; 2 Tim. 3:16-17) și în învierea morților (Rom. 8:11).
- lucrarea unică a Duhului Sfânt a început în Ziua Cinczecimii, când a luat naștere Trupul Domnului Isus (Biserica Sa) și de atunci El continuă să edifice Biserica până la răpirea ei de către Domnul Isus Cristos. Lucrarea Sa este să dovedească lumea de păcat, de neprihănire și de judecată (Ioan 16:8-11); să glorifice pe Domnul Isus Cristos, să producă nașterea din nou și să boteze pe toți credincioșii în Trupul lui Cristos, în momentul exercitării credinței în lucrarea Domnului Isus Cristos (Ioan 3:5-8; 1 Cor. 12-13; Ioan 16:14).
- Duhul Sfânt locuiește permanent în credincios (Ioan 14:16), face să apară roada Duhului (Gal. 5:22-23) și transformă pe credincioși asemenea chipului Domnului Isus Cristos (2 Cor. 3:18). Tot El pecetluiește pentru ziua răscumpărării, învață, călăuzește în adevăr, sfințește, cheamă la slujire, mijlocește, vorbește, cercetează, ajută pe credincios și-l îmbracă cu putere pentru trăirea creștină, pentru predicarea și mărturisirea Evangheliei (Efeseni 1:13; Ioan 16:13; 14:26; Fapte 1:8; Rom. 8:26-27; 2 Petru 1:19-21; 1 Ioan 2:20,27; Rom. 8:9-11).

Biserica Creștină După Evnaghelie "VESTEA BUNĂ" Iași

Str. Dr. Victor Babeș nr.3

Telefon: 0232 – 235966

www.vesteabunaiasi.ro

- Duhul Sfânt dă daruri spirituale Bisericii, nu pentru Slava Sa, ci pentru glorificarea lui Cristos, spre zidirea credincioșilor în credința dată sfinților odată pentru totdeauna (Ioan 16:14; Fapte 1:8; 1 Cor. 12:4-11; 2 Cor. 3:18; Iuda 3).
- Duhul Sfânt este absolut suveran în modul în care acordă daruri spirituale pentru zidirea Bisericii. De aceea, vorbirea în limbi, vindecările și minunile au fost „daruri semne” la începutul formării Bisericii (înaintea apariției Noului Testament) pentru autentificarea lucrărilor apostolilor și ele nu au intenționat să fie o caracteristică a vieții credincioșilor (1 Cor. 12:4-11; 1 Cor. 13:8-10; 2 Cor. 12:12; Efes. 4:7-12; Evr. 2:1-4; 1 Petru 4:10-11).
- El este numit în mod voit Dumnezeu (Fapte 5:3; 2 Cor. 3:17) și toate aceste referiri dovedesc faptul că Duhul Sfânt nu e o influență sau putere divină, ci El este o persoană și, la fel ca Tatăl și Fiul, este Dumnezeu.

III. Omul

Noi credem că:

- omul a fost creat printr-un act personal și direct al lui Dumnezeu, după chipul Său. Omul a fost creat un suflet viu, fără păcat, cu conștiință, cu rațiune, sentiment, voință liberă și responsabilitate morală față de Dumnezeu (Gen. 2:7,15-25; Iacov 3:9; Romani 1:18-19).
- omul a fost creat pentru a aduce slavă lui Dumnezeu, pentru a avea părtășie cu El, pentru a trăi o viață după voia lui Dumnezeu și astfel să împlinească scopul lui Dumnezeu cu privire la om în lume (Isaia 43:7; Col. 1:16; Apoc. 4:11).

A. Căderea omului în păcat

Noi credem că:

- în urma păcatului lui Adam, comis din cauza neascultării de voia revelată și față de Cuvântul lui Dumnezeu, omul și-a pierdut starea de nevinovăție și drept consecință a atras asupra sa moartea spiriuală și fizică și este sub pedeapsa mâniei lui Dumnezeu, devenind corupt, total depravat spiritual și moral și complet incapabil să aleagă sau să facă ceea ce este plăcut înaintea lui Dumnezeu, dacă nu intervine grația divină (harul) (Gen. 2:15-17; 3:1-19).
- omul, în sine însuși, nu are potențialul de a se mântui singur și astfel este pierdut pentru totdeauna. Biblia arată limpede că omul nu-L caută din proprie inițiativă pe Dumnezeu (Rom. 3:11-18). El este rob a păcatului (Rom. 6:17); pentru el lucrările spirituale sunt o nebunie (1 Cor. 1:18; 2:14); inima lui este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea (Ieremia 17:9). De aceea omul nu se poate mântui singur, ci numai prin grația (harul) lui Dumnezeu, prin actul suveran de răscumpărare a lui Dumnezeu, prin credința în jertfa ispășitoare a Domului Isus Cristos (Ioan 3:36; 6:44; 14:6; Efeseni 2:1-3; 1 Timotei 2:13-14; 1 Ioan 1:8).

Biserica Creștină După Evnaghelie "VESTEA BUNĂ" Iași

Str. Dr. Victor Babeș nr.3

Telefon: 0232 – 235966

www.vesteabunaiasi.ro

- Deoarece toți oamenii au fost în Adam, natura adamică coruptă de păcat a fost transmisă tuturor oamenilor, cu excepția Domnului Isus Cristos care S-a născut fără păcat (Evr. 4:15; 7:26; 2 Cor. 5:21; 1 Petru 2:22). Astfel, din cauza originii adamice, toți oamenii sunt păcătoși prin natură, prin alegere și prin declarație divină (Ps. 14:1-3; 51:5; Ieremia 17:9; Rom. 3:9-19,23; 5:10-12).

B. Căsătoria

Noi credem că:

- Dumnezeu a instituit căsătoria și astfel, cei căsătoriți și cei ce doresc să întemeieze o familie au obligația sacră să creeze o atmosferă plină de dragoste, de pace și de îngăduință reciprocă pe toată perioada căsniciei, indiferent de circumstanțe. (Gen. 2:24). Căsnicia reprezintă o imagine palidă a unei realități spirituale copleșitoare – a legăturii veșnice dintre Cristos și Mireasa Sa – Biserica (Efeseni 5:22-33).
- Dumnezeu urăște divorțul (Maleahi 2:16) și astfel, legătura în căsnicie poate fi întreruptă numai prin moartea unuia dintre parteneri (Matei 19:4-6). Chiar dacă divorțul apare atât în Vechiul cât și în Noul Testament (Deut. 24:1-4; 1 Cor. 7:15), nu este încurajat niciodată deoarece încalcă intenția inițială a lui Dumnezeu cu privire la familie (Gen. 2:24).

C. Recăsătoria

Noi credem că cei văduvi se pot recăsători, dar numai în Domnul (1 Cor. 7:8-9,39).

Despre cei divorțați noi credem că:

- a) Cei care au divorțat înainte de întoarcerea la Dumnezeu și rămân necăsătoriți pot participa la Masa Domnului, la lucrarea publică în Biserică ca și la slujba de diaconie sau de presbiter.
- b) Cei care au divorțat după momentul întoarcerii la Dumnezeu vor fi excluși din biserică. Dacă divorțul a fost înaintat de partener și credinciosul (care nu a dorit divorțul) rămâne necăsătorit, el poate participa la toate aspectele vieții din biserică: Masa Domnului, mărturie personală și lucrare publică, lucrarea de diaconie sau presbiter, dacă rămâne necăsătorit. Dacă credinciosul care nu a cerut divorțul se recăsătorește, el va fi exclus din biserică (1 Cor. 7:15).
- c) Dacă o persoană a divorțat și s-a recăsătorit înainte de întoarcerea la Dumnezeu, poate participa la Masa Domnului, poate da mărturie personală și poate sluji ca diacon, dar nu va putea participa la lucrarea de vestire publică și la slujba de presbiter.

D. Avortul, Homosexualitatea și Imoralitatea sexuală

Noi credem că:

- Viața începe în momentul concepției și interzicem avortul (Ps. 139:13-16; Ier. 1:1-5).

- orice formă de homosexualitate este o urâciune înaintea lui Dumnezeu (Lev. 18:22-23, 20:13-16; Rom. 1:26-32).
- curvia și preacurvia, ca și orice relație sexuală incestuoasă sunt păcate și o urâciune înaintea lui Dumnezeu (Lev. 18:6-30; 20:10-21; 1 Cor. 6:15-20; 1 Tes. 4:3-6; Evrei 13:4).

IV. Salvarea (Mântuirea)

Noi credem că salvarea este în totalitate prin grația (harul) lui Dumnezeu, pe baza lucrării de răscumpărare a Domnului Isus Cristos, a sângelui Său vărsat la Calvar și nicidecum pe baza faptelor omului (Ioan 1:12; 14:6; Efes. 1:47; 2:8-10; 1 Petru 1:18-21).

A. Alegerea

Noi credem că:

- alegerea este actul suveran al lui Dumnezeu, prin care înainte de întemeierea lumii, El a ales în Cristos pe cei pe care îi regenerează, îi salvează (mântuiește) și-i sfințește după buna plăcere a voii Sale (Rom. 8:28-30; Efes. 1:4-12; 2 Tes. 2:13; 2 Tim. 2:10; 1 Petru 1:1-2).
- alegerea suverană nu contrazice sau anulează responsabilitatea omului de a se pocăi, de a crede și de a-L primi pe Domnul Isus Cristos ca Salvator și Domn personal în inima sa (Ezec. 18:23,32; 33:8-11; Ioan 1:11-13; 3:16-19,36; 5:37-40; 14:6; 20:31; Romani 10:9-17; 2 Tes. 2:9-12; Apoc. 22:17).
- Dumnezeu „dorește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului”, deci nu poate fi vorba de o dublă alegere: una spre viață veșnică și alta spre moarte veșnică (1 Tim. 2:3-7; 2 Petru 3:9; Rom. 8:28-30; 9:6-25).
- alegerea lui Dumnezeu nu se bazează numai pe o suveranitate abstractă, ci este în armonie cu atributele Sale: omnisciența, dreptatea, sfințenia, înțelepciunea, grația (harul) și iubirea Sa (Ioan 3:16; 20:31; Rom. 9:11-16). Toți cei pe care Tatăl îi cheamă la Sine vor veni cu credință și se vor bucura de viață veșnică (Efeseni 1:4-7; Tit 3:4-7; 1 Petru 1:2-5). Această suveranitate va glorifica veșnic voia lui Dumnezeu pentru că este în armonie desăvârșită cu caracterul Său așa cum s-a revelat în viața Domnului nostru Isus Cristos (Ioan 14:6-14; 2 Timotei 1:9-10).
- alegerea suverană a lui Dumnezeu nu anulează responsabilitatea credincioșilor de a duce mesajul vieții la cei pierduți, ca prin credință în jertfa ispășitoare a Domnului Isus să se bucure de viață veșnică, iar pentru cei care-L resping pe Domnul Isus să fie ca o mărturie împotriva lor (Rom. 10:9-17; 2 Cor. 4:1-6; Fapte 16:29-34; 20:24; Matei 28:18-20). Cea mai mare poruncă pentru un credincios adevărat (născut din nou) este să ducă Evanghelia Domnului Isus Cristos la cei care zac în întuneric. (Matei 28:18-20; Fapte 1:8).

B. Nașterea din nou

Noi credem că:

- nașterea din nou este lucrarea supranaturală a Spiritului Sfânt prin care credinciosul primește viață și natură divină (Ioan 3:3-7; Tit 3:5; 1 Petru 1:23). Acest miracol al nașterii din nou are loc instantaneu, în momentul în care păcătosul, prin puterea Spiritului Sfânt și Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 5:24; Iacov 1:18; Tit 3:5), crede în jertfa înlocuitoare a Domnului Isus Cristos (Rom 10: 9-17) ca singura cale de mântuire și astfel trece din moarte la viață.
- nașterea din nou are drept rezultat o schimbare radicală a persoanei respective (2 Cor. 5:17-21) și roadele bune sunt o consecință a nașterii din Dumnezeu (Ioan 1:12-13; Efeseni 2:8-10). Trupul credinciosului devine un templu al Spiritului Sfânt și roada Spiritului este consecința prezenței Lui în credincios, care lucrează în el asemănarea cu Domnul Isus Cristos (1 Cor. 6:19-20; Gal. 5:22-25; 2 Cor. 3:18). La venirea Domnului Isus, credinciosul va ajunge la desăvârșire, pentru că va fi ca El (1 Ioan 3:1-3; Romani 8:16-17; 2 Petru 1:4).

C. Îndreptățirea

Noi credem că îndreptățirea este un act al lui Dumnezeu (Rom. 3:24-30; 8:33-39), prin care El îi declară drepti pe toți cei care, prin credință în jertfa Domnului Isus Cristos, se pocăiesc de păcatele lor (Isaia 55:6-7; Luca 13:3; Fapte 2:38-39; 3:19; 11:18; Rom. 2:4; 2 Cor. 7-10) și-L primesc pe Domnul Isus Cristos ca Domn și Mântuitor (Ioan 1:11-13; Romani 10:9-10; 1 Cor. 12:3; 2 Cor. 4:5; Filipeni 2:11).

Această îndreptățire (justificare) pe care o dă Dumnezeu nu depinde de faptele sau virtuțile oamenilor (Rom. 3:10,20-30; 4:6), ci constă în faptul ca Dumnezeu trece (impută) păcatele noastre în contul Domnului Isus Cristos (Col. 2:14-15; 1 Petru 2:22-24) și trece în contul nostru dreptatea (neprihănirea) lui Cristos (1 Cor. 1:2,30-31; 6:11; 2 Cor. 5:18-21). Numai în felul acesta Dumnezeu poate „să-și arate dreptatea (neprihănirea) Lui în așa fel încât, să fie drept și totuși să socotească îndreptățit pe cel ce crede în Isus” (Romani 3:26).

D. Sfințirea

Noi credem că:

- fiecare credincios, în momentul nașterii din nou este declarat sfânt (pus deoparte) pentru Dumnezeu. Acest act are loc instantaneu, are în vedere poziția credinciosului față de Dumnezeu și nu trebuie confundat cu sfințirea progresivă care are în vedere umblarea credinciosului (Fapte 20:32; 1 Cor. 1:2,30; 2 Tes. 2:13; Evrei 2:11; 3:1; 10:10,14; 13:12; 1 Petru 1:2).
- așa cum s-a arătat mai sus, pe lângă sfințirea pozițională, Duhul Sfânt lucrează în viața credinciosului și o sfințire progresivă, care-l împuternicește pe credincios prin ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu, să umble într-o sfințenie mereu crescândă și astfel, să crească tot mai mult în asemănarea cu Dumnul nostru Isus Cristos (Ioan 17:17,19; Rom. 6:1-22; 8:23; 2 Cor. 3:18; 1 Tes. 4:3-4; 5:23).

Biserica Creștină După Evnaghelie "VESTEA BUNĂ" Iași

Str. Dr. Victor Babeș nr.3

Telefon: 0232 – 235966

www.vesteabunaiasi.ro

- în procesul sfințirii progresive a umblării (zilnice) cu Cristos este o luptă, ca urmare a faptului că „firea pământească pofteste împotriva Duhului și Duhul împotriva firii pământești” (Galateni 5:17), dar noua creație în Cristos este biruitoare prin puterea dată de prezența Spiritului Sfânt, a cărui roadă ține sub ascultare firea veche. Acest conflict durează tot timpul vieții credinciosului și numai a venirea Domnului Isus Cristos, când va avea loc glorificarea credinciosului, va scăpa de prezența păcatului (Gal. 5:16-25; Efes. 4:22-24; 6:12-17; Col. 3:9-10; 1 Petru 1:14-16; 2 Petru 3:11-12; 1 Ioan 3:5-9).

E. Siguranța salvării (Mântuirii)

Noi credem că:

- toți credincioșii adevărați, adică cei născuți din nou, se bucură de siguranța salvării (mântuirii). Toți cei născuți cu adevărat din nou sunt păstrați și păziți de prezența, promisiunea și puterea lui Dumnezeu pentru totdeauna în Cristos (Ioan 10:27-30; Rom. 8:31-39; Filip. 1:6; 2:13; 1 Petru 1:5; Iuda 24).
- este privilegiul credincioșilor să se bucure de siguranța salvării asigurată de mărturia Cuvântului lui Dumnezeu. Acest mare privilegiu implică și o mare responsabilitate din partea credinciosului adevărat care trebuie să arate în mod practic realitatea salvării (Rom. 6:1-23; 13:13-14; Gal. 5:13-26; Filip. 2:12; Tit 2:11-14).
- cei născuți cu adevărat din nou trăiesc cu speranța (siguranța) revenirii Domnului Isus Cristos când adopțiunea lor va fi desăvârșită și vor primi trupuri de slavă – ceea ce se numește în Scriptură răscumpărarea trupului credincioșilor. Duhul și sufletul credincioșilor au fost răscumpărate deja, iar trupurile lor vor fi răscumpărate cu ocazia Răpirii (Rom. 8:22-24; Tit 2:13; 1 Tes. 4:13-18; 1 Ioan 3:1-3). Pentru Dumnezeu, care trăiește în afara timpului, mântuirea noastră este un lucru deja realizat. Cei credincioși cu adevărat sunt deja „în locurile cerești, în Cristos” (Efeseni 1:3-4; 2:6).

Mântuirea începe odată cu nașterea din nou, continuă apoi toată viața și-și trăiește împlinirea finală în clipa în care cel credincios este strămutat deplin din lumea păcatului în împărăția neprihănirii.

Cei credincioși trăiesc „așteptând fericita noastră speranță și arătarea marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Cristos (Tit 2:13). El va schimba trupul stării noastre (Filip. 3:21)”.

F. Separarea

Noi credem că:

- despărțirea de păcat este o cerință capitală, atât în Vechiul cât și în Noul Testament pentru credincios, care este și atenționat că în zilele din urmă, apostazia și Duhul veacului vor Crește amenințător (Rom. 12:1-2; 2 Cor. 4:1-6; 6:14-7:1; Col. 2:8; 1 Tim. 4:1; 2 Tim. 4:1-4).
- datorită iubirii nemărginite a lui Dumnezeu, pentru o lume vrednică de moarte, arătată prin jertfa Domnului nostru Isus Cristos, toți cei salvați din focul veșnic ar

Biserica Creștină După Evnaghelie "VESTEA BUNĂ" Iași

Str. Dr. Victor Babeș nr.3

Telefon: 0232 – 235966

www.vesteabunaiasi.ro

trebuie să trăiască în așa fel încât să aducă slavă, glorie și închinare adevărată Celui care este singurul vrednic să le primească. Credem că Dumnezeu poruncește indubitabil credincioșilor să se separe de orice asociere cu apostazia religioasă sau cu practicile lumești care n-au nimic comun cu adevărul (Rom. 12:1-2; 1 Cor. 5:9-13; 1 Ioan 2:15-17; 2 Ioan 9-11).

- viața creștină adevărată trebuie trăită în conformitate cu standardul divin și revelată printr-o atitudine de dragoste, pace, bucurie și dorință reală pentru o continuă sfințire. Credincioșii trebuie, prin viața lor, să fie o adevărată lumină și sare pentru lumea aceasta și mulți să ajungă să-L cunoască pe Dumnezeu prin ei. Cea mai mare dorință pentru credincioși trebuie să fie grija pentru a aduce slavă, glorie și cinste Celui Atotputernic, prin creșterea numărului celor salvați (mântuiți). (2 Tes. 1:11-12; Evr. 12:1-2; Matei 5:2-12; Rom. 12:1-2; Evrei 12:14; Tit 2:11-14; 1 Ioan 3:1-10).

V. Biserica

Noi credem:

- că toți cei născuți cu adevărat din nou prin credința în Domnul Isus Cristos – în jertfa răscumpărătoare – formează Biserica, adică Trupul Său (1 Cor. 12:12-13; Efeseni 1:22-23), care este Mireasa lui Cristos (2 Cor. 11:2; Efes. 5:23-32; Apoc. 19:7-8), al cărei Cap este Cristos (Efes. 1:22; 4:15; Col. 1:18).
- că actul de naștere al Bisericii s-a semnat în Ziua Cinzecimii (Fapte 2:1-21,38-47) și ea continuă să crească până la răpirea ei de către Domnul Isus Cristos (1 Cor. 15:51-52; 1 Tes. 4:13-18).
- că Biserica Universală este un organism spiritual unic creat de Cristos și este alcătuită din credincioși adevărați din toate neamurile, din Ziua Cinzecimii până la Răpire (Efes. 2:11-3:7; 5:32). Biserica este distinctă de Israel (1 Cor. 10:32), o taină ce nu a fost revelată până în dispensația harului (Efeseni 3:17; 5:32).
- că Biserica Universală (Matei 16:18) – Trupul lui Cristos – este reprezentată (în parte) de bisericile locale care reprezintă totalitatea oamenilor născuți din nou prin credința în jertfa răscumpărătoare a Domnului Isus Cristos (Fapte 14:23,27; 20:17,28; Gal. 1:2; Filip. 1:1; 1 Tes. 1:1; 2 Tes. 1:1).
- că singura autoritate supremă în Biserică este Cristos, care este Capul ei (Efes. 1:22-23; Col. 1:18) și conducerea, ordinea, disciplina, darurile și închinarea sunt rânduite toate prin suveranitatea Sa așa cum o prezintă Scriptura. Lucrătorii (slujitorii) din Biserică aleși de Duhul Sfânt (Fapte 20:28) sunt presbiterii (care se mai numesc episcopi, păstori și păstori-învățători; Fapte 20:29; Efes. 4:11) și diaconii care pentru a fi aleși în aceste lucrări trebuie să îndeplinească condițiile cerute de Scriptură (1 Tim. 3:1-12; Tit 1:5-9; 1 Petru 5:1-5). Odată aleși, acești slujitori au obligația să conducă Biserica ca niște servi ai lui Cristos, având autoritate în îndrumarea Bisericii, iar adunarea trebuie să se supună conducerii lor (1 Tim. 5:17-22; Evr. 13:7,17).
- în obligația Bisericii de a face discipoli (Matei 28:18-20; 2 Tim. 2:2), în responsabilitatea reciprocă a tuturor credincioșilor unul față de altul (Matei 18:15-20) și în nevoia de disciplină pentru membrii din adunare care păcătuiesc, conform

Biserica Creștină După Evnaghelie ”VESTEA BUNĂ ” Iași

Str. Dr. Victor Babeș nr.3

Telefon: 0232 – 235966

www.vesteabunaiasi.ro

- cu Scriptura (Matei 18:15-22; Fapte 5:1-11; 1 Cor. 5:1-13; 2 Tes. 3:6-15; 1 Tim. 1:18-20; Tit 1:10-16).
- în autonomia Bisericii locale, scutită de orice autoritate sau control exterior, cu dreptul autoorganizării și independenței față de intervenția oricărei ierarhii de indivizi sau organizații (Tit 1:5). Noi credem că este scriptural ca Bisericile adevărate să coopereze între ele pentru răspândirea evangheliei în lume, dar această colaborare să fie decisă numai de Bisericile în cauză (Fapte 15:19-31; 20:28; 1 Cor. 5:4-7,13; 1 Petru 5:1-4).
 - că scopul principal al Bisericii este să aducă slavă, glorie și închinare lui Dumnezeu (Efeseni 3:21); să rezidească în credință (Efeseni 4:11-16) prin Cuvânt (2 Tim. 2:2,15; 3:16-17), prin comuniune (părtășie) (Fapte 2:42-47; 1 Ioan 1:3), prin împlinirea poruncilor (Ioan 13:24-35) și prin transmiterea Evangheliei întregii lumi (Matei 28:18-20; Fapte 1:8).
 - că Dumnezeu dă daruri spirituale Bisericii. Mai întâi, El dă bărbați în scopul echipării și zidirii sfinților pentru lucrare (Efes. 4:7-12) și dă de asemenea și capacități spirituale unice și special fiecărui mădular din Trupul lui Cristos (Rom. 12:5-8; 1 Cor. 12:4-31; 1 Petru 4:10-11).
 - că au existat două feluri de daruri date Bisericii primare: daruri semne (minuni, vindecări și vorbirea în limbi) date temporar în perioada apostolică în scopul confirmării autenticității mesajului apostolilor (Evr. 2:3-4; 2 Cor. 12:12) și daruri pentru slujirea altora, date pentru zidirea credincioșilor în vederea edificării reciproce. Acum când revelația dată în Noul Testament este completă, Scriptura reprezintă singurul test al autenticității cuiva și darurile miraculoase (semne) nu mai sunt necesare ca să valideze un om sau mesajul lui (1 Cor. 13:8-12). Singurele daruri care operează astăzi sunt cele date în vederea zidirii și edificării sfinților (Romani 12:6-8).
 - că nimeni nu mai posedă darul de vindecare, dar Dumnezeu este suveran și poate să răspundă rugăciunilor celor bolnavi, suferinzi și întristați, potrivit cu voia Sa suverană. (Luca 18:1-8; Ioan 5:7-9; 2 Cor. 12:6-10; 1 Ioan 5:14-15), rugăciunea făcută cu credință poate să vindece și astăzi (Iacov 5:13-16).
 - că Bisericii locale i-au fost încredințate două practici ceremoniale: botezul și Cina Domnului (Matei 28:19; Fapte 2:38-42). Botezul creștin prin cufundare (Fapte 8:36-39) este mărturia unui cuget curat (1 Petru 3:21) care-și proclamă credința în Salvatorul crucificat, înmormântat și înviat, și unirea cu El în moarte față de păcat și înviere spre o viață nouă (Romani 6:1-11). El mai este un semn al comuniunii și identificării cu Trupul vizibil al lui Cristos (Fapte 2:41-42).
 - că Cina Domnului este comemorarea și proclamarea morții și învierii Lui până ce va veni El. Fiind cel mai înălțător moment din serviciul divin din cadrul adunării, fiecare credincios trebuie să se cerceteze în mod serios înainte de a participa la acest act de cult (1 Cor. 11:23-32). Credem că, deși pâinea și vinul simbolizează doar trupul și sângele Domnului Isus Cristos, Cina Domnului e comuniune reală cu Cristos cel înviat și cu copiii Săi, arătând prin aceasta că suntem una în Cristos (1 Cor. 10:16-17).

VI. Îngerii

A. Îngerii sfinți

Noi credem că îngerii sunt ființe spirituale create de Dumnezeu și de aceea nu trebuie să și se aducă închinare (Col 1:16; Ps 148: 2-5; Apoc 5:11-14;19:10;22:9). Deși îngerii sunt o categorie de ființe superioare omului, ei au fost creați ca să-L servească pe Dumnezeu și să îi aducă închinare (Evr 1:7,14;Isaia 6:1-3;Apoc 5:11-14).

B. Îngerii căzuți

Noi credem că :

- Satan este un înger creat și autorul păcatului. El a atras asupra sa judecata lui Dumnezeu în urma răzvrătirii împotriva Creatorului Său (Is. 14:12-17; Ezec 28: 11-19) și a atras după sine o treime de îngeri (Matei 25:41; Apoc 12:1-14) și a adus păcatul în lume prin ispitirea Evei(Gen3:1-5).
- Satan este adversar declarat al lui Dumnezeu și al omului (Is 14:13-14; Matei 4:1-11; 2Cor4:1-4; Apoc 12:9-10), dumnezeul veacului acesta care a fost învins prin moartea și învierea lui Isus Cristos (Rom 16:20; Col 2:15) și care va fi pedepsit împreună cu îngerii lui pentru totdeauna în iazul de foc (Is 14:12-17; Ezec 28:11-19; Matei 25:41; Apoc 20:10)

VII. Lucrurile din urmă

A. Moartea

Noi credem :

- Că moartea fizică nu înseamnă o pierdere a conștiinței noastre imateriale (Apoc 6:9-11). Credinciosul adevărat trece imediat în prezența lui Cristos când are loc despărțirea duhului de trup (Iacov 2:26; 2 Cor 5:8; Filip 1:23;) și această separare pentru ce răscumparați va continua până la Răpire (1 Tes 4: 13-18) care inaugurează

Biserica Creștină După Evnaghelie ”VESTEA BUNĂ ” Iași

Str. Dr. Victor Babeș nr.3

Telefon: 0232 – 235966

www.vesteabunaiasi.ro

prima înviere (Apoc 20:4-6) când sufletul și trupul credinciosului se vor uni din nou pentru a fi glorificate pentru totdeauna (1 Cor 15:35-44, 50-54; Filip 3:21). Până atunci, sufletele celor răscumpărați în Cristos rămân într-o comuniune fericită cu Domnul nostru Isus Cristos (2 Cor 5:8).

- În învierea fizică a tuturor oamenilor, cei mântuiți pentru viață eternă (Ioan 6:39; Rom 10-11; 19-23; 2 Cor 4:14), iar cei nemântuiți pentru judecată și chin veșnic (Daniel 12:2; Ioan 5:29; Apoc 20:11-15).
- Că sufletele celor care au murit nemântuiți, sunt ținute sub pedeapsă până la a doua venire (Lc 16:19-26; Apoc 20: 13-15), când sufletul se va uni cu trupul înviat (Ioan 5:258-29) și vor fi judecați la Marele Tron Alb (Apoca 20:11-15) și vor fi aruncați în Iad, iazul de foc (Matei 25:41-46) unde vor avea parte de un chin veșnic conștient (Daniel 12 :2; Matei 25:41-46; 2 Tes 1:7-9; Apoc 14:9-11; 20:10).

B. Răpirea Bisericii

Noi credem că Domnul Isus Cristos va reveni personal, înaintea Marelui Necaz, ca să-și răpească Biserica (Ioan 14 :1-3; 1 Cor 15:51-53; 1 Tes 4:13-18; Tit 2:13). Înre răpire și revenirea Sa în slavă cu îngerii și Sfinții Săi, în cer va avea loc răsplătirea credincioșilor funcție de lucrarea pe care au făcut-o pe pământ. (1 Cor 3:11-15; 2 Cor 5:10).

C. Necazul cel Mare

Noi credem că după ce Biserica va fi răpită (Ioan 14 :1-3; 1 Cor 15:51-53; 1 Tes 4:13-18; Tit 2:13), judecata dreaptă a lui Dumnezeu se va abate asupra unei lumi necredincioase și idolatre (Ier 30:7; Dan 9:27; 12:1; 2 Tes 2:7-12; Apoc 16). Revenirea în slavă a Domnului Isus Cristos pe pământ va pune capăt fărădelegii și nedreptății (Matei 27:31; 25:31-46; Zah 12:10, 14 :1-5). La sfârșitul Necazului cel Mare sfinții Vechiului Testament și cei din perioada Marelui Necaz vor învia, iar cei vii vor fi judecați (Daniel 12:2-3; Apoc 20:4-6). Această perioadă de șapte ani este cea de-a șaptezecă săptămână din profeția lui Daniel (Dan 9:24-27, Matei 24:15-31, 25:31-46).

D. A doua venire a Domnului și Mileniul

Noi credem că :

- După Marele Necaz, Cristos va veni pe pământ ca să ia în primire scaunul de domnie al lui David (Matei 25:31; Lc 1:32-33; F.Ap 1:10-11, 2:29-30) și să-și întemeieze Împărăția de o mie de ani pe pământ (Apoc 20:1-7). În această perioadă sfinții care au parte de întâia înviere (Apoc 20:5-6) vor domni cu Cristos peste Israel și peste toate națiunile de pe pământ (Ez 37:21-28; Dan 7:17-22; Ap 19:11-16). Această domnie va fi porecedată de aruncarea Anticristului și proorocului mincinos în iazul de foc și de legarea lui Satan în adânc pentru o mie de ani (Ap 19:20; 20: 1-3; Dan 7:17-27).
- Împărăția de o mie de ani este împlinirea promisiunii lui Dumnezeu față de Israel (Is 65:17-25; Ez 37:21-28; Zah 8:1-17) pentru a restabili pe evrei în țara pe care au pierdut-o din cauza neascultării față de Dumnezeu (Deut 28:15-68; Lev 26:14-46). Din cauza neascultării, Dumnezeu a pus deoparte Israelul pentru o vreme (Matei 21:43; Rom 11:1-26), dar într-o zi Israelul se va pocăi și va putea intra în țara binecuvântată (Ier 31:31-34; Ez 36:22-32; Rom 11:25-29).
- În această perioadă de o mie de ani va domni pacea, dreptatea și dragostea în armonie cu voialui Dumnezeu (IS 11; Is 65:17-25; Ez 33-38) și se va închieia când Satan va fi dezlegat ca să înșele lumea (Apoc 20:7).

E. Judecata celor pierduți

Noi credem că :

- După Împărăția de o mie de ani, Satan va fi eliberat temporar și va înșela națiunile pământului și le va uni pentru a lupta împotriva sfinților și a orașului iubit, dar un foc din cer le va mistui (Apoc 20:9). Apoi Satan va fi aurncat în iazul de foc (Ap 20:10; Matei 25:41), iar Cristos care este și Judecătorul lumii (Ioan 5:22; F.Ap 17:31) va învia pe toți cei a căror nume nu este scris în cartea vieții, și-i va judeca la Marele Tron Alb (Ap 20:11-15).

Biserica Creștină După Evnaghelie ”VEȘTEA BUNĂ ” Iași

Str. Dr. Victor Babeș nr.3

Telefon: 0232 – 235966

www.vesteabunaiasi.ro

- Învierea celor pieruți pentru judecată va fi o înviere fizică. După judecată (Ioan 5:28-29), vor fi condamnați la un chin veșnic conștient în lacul de foc (Matei 25:41; Ap 20:10-15).

F. Eternitatea.

Noi credem că după terminarea Mileniului, după eliberarea temporară a lui Satan și judecarea celor necredincioși (2 Tes 1:9; Ap 20:7-15), cei salvați (mântuiți) vor intra în starea eternă a slavei lui Dumnezeu, iar pământul și cerul vor fi înlocuite cu un cer nou și un pământ nou (2 Petru 3:10; Ap 21:1), unde va locui doar dreptatea. Apoi, din cer va coborî orașul ceresc (Ap 21:2) care va fi locuința Sfinților, unde se vor bucura etern de părtășia cu Dumnezeu și unul cu altul (Ioan 17:3; Ap 21-22). În final, Domnul nostru Isus Cristos îndeplinindu-și lucrarea de răscumpărare, va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl (1Cor 14:24-28) și astfel Dumnezeu trinitar va fi totul în toți (1 Cor 15:28).